

ליטי זה כמעט גרם להתפוצצות בין זיוה לבין ידיעות אחרונות. כי ברגע האחרון, כי אשר עמדו כבר להדפיס את העיתון, הופיע זילברשטיין בדפוס של ידיעות אחרונות, רמז רמזים מיסתוריים על סודות ביטחון נים ותגליות חמורות שאסור לרמוז עליהן. העורך האחראי גבהל, נתן לו להכניס שר ניים ככל העולה על רוחו בסליטון של זיוה.

לפתע הופיעה העיתונאית עצמה, התרת חת על כי נתנו לנושא הכתבה להפוך, לי מעשה, לכותב הכתבה מחוש. שערוריה, צע קות, איומים. זיוה הרימה טלפון למערכת הארץ, עמדה להזמין מקום למודעה בה יאמר כי הכתבה שתופיע למחרת היום בי ידיעות אחרונות תחת שמה אינה כתבתה שלה.

הנוקע העורך דוב יודקובסקי, המטפל הבלעדי במיטען הכספית ששמו זיוה יריב, הוא מצא פשרה: שמה של זיוה לא יופיע מעל לרשימה המשונה. העורך במקום לא התאמץ הרבה, המציא את השם "זאב ירון". אבל כל מי שקרא את הרשימה ידע בדיוק איזה שם התנוסס שם לפני כן. כי מי בי ידיעות אחרונות מסוגל לחבר שורות אל מותיות כמו:

אז לא יותר פשוט וזול להעמיד דיילת בכניסה למטוס שתדרוש מכל נוסע להגיד "פליז" באנגלית? מי שיגיד "בליז" — הוא החוטף ?

עיתונאית זיוה יריב

"בליז" במקום "פליז"

היא רואה בזילברשטיין יותר ממציא סיפורים מאשר ממציא. מיטען כספית. דוקא סיפור לאיפור

עיתונות

ריב עם יריב

לזיוה יריב קורים דברים מוזרים בי ידיעות אחרונות. השבוע אפילו החליטות את שמה לזאב ירון.

מזה כמה שבועות הורה ארצה, אחרי הגלייתה לאירופה, כאשר עורכי העיתון החליטו להרחיקה מעט מהנושאים המדיניים הבוררים שנהגה לטפל בהם. בשוובה הביתה הבהירו לה, כי עליה להיזהר מ' אותם נושאים עצמם, וכי רצוי שתכתוב פליטונים על נושאים חברתיים, כלליים, מצחיקים. ייתכן שזו הסיבה, מדוע במשך שבועות אלה הופיעו רק יצירות ספורות בחתימתה.

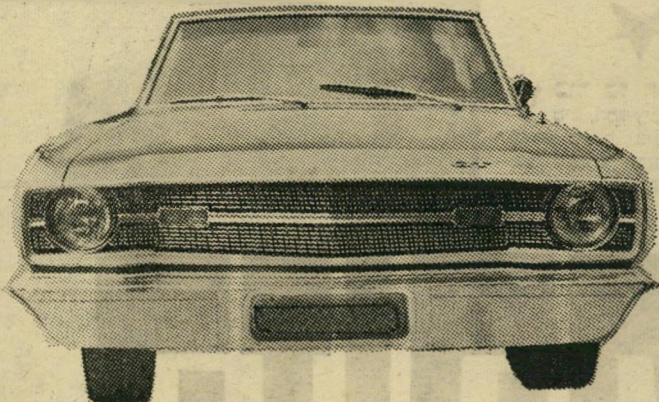
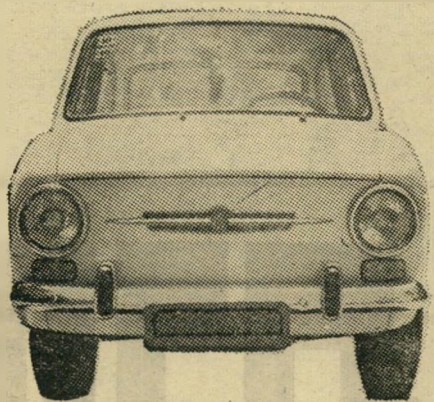
ייתכן שזאת גם הסיבה מדוע כתבה, בגיליון האחרון של ידיעות אחרונות, על טיפוס מעורר-חיוך-של-חמלה בשם אברהם זילברשטיין, "ממציא חרוץ ומוכשר מחיפה... שמשדר הביטחון וצה"ל לא יות" רו עליו... ובינתיים יש לו תריסר פרסי ייעול ממשרד החקלאות."

זיוה כתבה על המצאתו האחרונה: מכרנה המסוגלת לגלות חוטפי-מטוסים לפני עלייתם למטוס. איך? על ידי גילוי "ריחות אופייניים של ערבים". מתוך כתבתה של יריב ברור היה, כי

זה כן חמור. חגי ארליכמן לא חסך גם על כמה דברי ביקורת חריפים וחטרי תקדים לגבי אדם במעמדו. היה זה כאשר נשאל על ידי רן אדלסט אם רוח הצנחנים היא שגרמה לכך למה שאירע במירדסים מסוימים, כשכל צנחן חש חובה לאומית לרוץ ולהגן על העם היושב בציון?

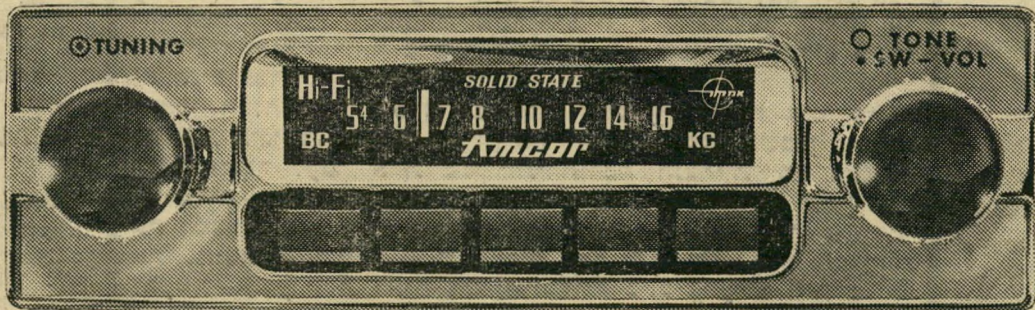
השיב חגי: "זה לא, אחריי זה עיחת של רוח הצנחנים. כשחנן נהרג (וחנן היה יהודי זהיר וחילל מנוסה בעניינים כאלה) אנחנו, הלוחמים הותיקים, רתחנו. הוא לא נפל מתוסר משמעת, הוא כלל לא רץ קדימה. אני זוכר בירושלים, מקלען ירדני דפק עלי, איאפשר היה לזוז, החלטי בכל זאת לזוז, בא חנן ועצר אותי. אמר: 'שוויה, שוויה'. עד שההוא שותק... תבין, שמה שהרתית אותנו זו העובדה שהמירדף הפך לתחרות מי יצוד יותר, מין רדיפת-כבוד שאינה במקומה. וזה מתחיל מ' אלוף הפיקוד, ואחריו כמובן יבוא המח"ט והסמח"ט ואחריהם כל מי שיש לו יד ורגל ורובה באיזור המירדף."

"איך יוכל המ"מ או מ"פ שעושה את העבודה לעבוד בשקט, כשסביבו מתרוצצים פלאפלים ומנהלים מסע פרטי?" "זה לא חמור, מה שאתה אומר?" שאל המראיין. "זה כן חמור, מה שאני אומר," השיב חגי ארליכמן.

לכל מכונית רדיו אמקור

מעלה אין ההנאה ממיצרי "אמקור" מוגבלת לבית בלבד. בדרכך לעבודה, בנסיעה מחוץ לעיר ובטיול עם המשפחה הינך יכול ליהנות מצליליו הערבים של רדיו למכוניות "אמקור" - עוד מוצר איכות של "אמקור" חלוץ הרדיו והטלוויזיה בישראל. רדיו "אמקור" מתאים לכל סוגי המכוניות. קנה למכוניתך רדיו מחברה שאתה מכיר את מוצריה. חברה הנושאת שם שהוא ערובה לטיב ולאיכות - קנה רדיו "אמקור"!

הפצה: **אמקור** ומרכיבי רדיו מוסמכים

לי תמכור רק **אמקור**